

alene mellem de to Ministerier, men ogsaa mellem de militære Myndigheder og de private Virksomheder her i Landet. De militære Myndigheder har hos os ikke taget den private Industri i nævneværdig Grad i sin Tjeneste. Jeg siger: nævneværdig, thi jeg ved nok, at der er sket nogle spredte Henvendelser til forskellige Værksteder med Forespørgsel om, hvorvidt de kunde paatage sig det og det, da man i givet Tilfælde vilde benytte dem, og jeg ved ogsaa, at der særlig i de sidste Maaneder er foretaget saadanne Henvendelser, men der er i det hele i høj Grad Mangel paa Samarbejde, navnlig i Retning af en Henvendelse fra Regeringen til Industrien som Helhed gennem dens Organisationer. Det, jeg her siger, har allerede det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) i sin Egenskab af Formand for Industriraadet offentlig paatalt udenfor Rigsdagen, jeg tror i Arbejdsgiverforeningen, idet han paatalte, at der ikke er sket nogen Henvendelse fra Regeringen til den private Industri i Samling, og naar jeg nævner det, nævner jeg det ikke alene paa egne, men ogsaa paa det ærede Medlems Vegne, med hvem jeg udtrykkelig har forhandlet derom, eller rettere, han har forhandlet med mig derom, saaledes at de Ord, jeg her siger, kommer for hans Regning lige saa vel som for min. Der savnes fuldstændig en saadan Henvendelse fra Regeringens Side til den private Industri, og det er højst uheldigt, at den savnes.

Den samlede Industris Organisation har under denne Krig vist sig i Stand til at præstere et meget betydeligt Arbejde, organisere vigtige Foretagender, føre Forhandlinger med England og Tyskland og meget andet, med hvad dertil hører af Arbejde, og der er ikke ringeste Tvivl om, at dersom Regeringen henvendte sig til denne Industris Centralorganisation og spurgte, om den kunde hjælpe Staten paa dette Omraade, vilde den vise, at den havde baade Evne og Villie til at yde Regeringen en meget betydelig Støtte, og jeg har Lov til at sige, at den vilde gøre det i patriotisk Aand, selvfølgelig ikke paa nogen Maade for at spinde Silke derved, men for at yde sit meget væsentlige Bidrag til, at vort Forsvarsvæsen kom i den Orden, det skulde være i. Den private Industri raader i saa høj Grad baade over Personel og Materiel og over Adgang til Raastoffer, og hvad andet der behøves, at den i langt højere Grad, end man aner, kunde gøre os uafhængige af Udlandet paa dette Omraade, og saa er det, jeg tager Ordet for, at ligesom der bør tilvejebringes Samarbejde mellem

Hær og Flaade, bør der tilvejebringes Samarbejde mellem den militære Administration og de civile Erhvervsvirksomheder her i Landet. Derved vilde mange Anskaffelsesvanskeligheder forsvinde. Der er allerede for to Aar siden, ved Krigens Begyndelse, fra et enkelt Værksted givet Regeringen Tilbud om Tilvejebringelse af Ammunition, et saadant Tilbud, at hvis det var modtaget, vilde vi have haft den Ammunition liggende færdig, som vi nu ikke kan faa fra Udlandet paa Grund af de saakaldte Anskaffelsesvanskeligheder, hvilke Vanskeligheder — det kan jeg vel sige uden at begaa nogen alvorlig Indiskretion — væsentlig bestaar i, at man for at forhandle med fremmede Fabrikker har sendt to Officerer af Sted, som har været fuldstændig blottede for de Betingelser, der er nødvendige i et saadant Ærinde. Der er ingen Grund til at bebrejde dem det, og jeg ønsker heller ikke at bebrejde dem det. Jeg ønsker ikke en Gang, at danske Officerer skulde have de Evner, man erhverver ved Omgang med amerikanske og andre Kapitalistspekulanter, Evner, som hører til Gullaschtider og ogsaa kan bruges til Hverdagsbrug. Det er Evner, som de to Officerer Gud ske Lov ikke har. Men naar dette er givet, naar de er hæderlige og teknisk dygtige danske Officerer, men blottede for, hvad der kræves i Forretningslivet, burde man ikke have sendt dem af Sted, men, som man gør i andre Lande, i England f. Eks., have sendt en Kommission, bestaaende af Officerer og Forretningsmænd.

Man skulde have paakaldt den private Forretningsdygtighed. Ved dennes Hjælp kunde man have naaet et Resultat. Det har man ikke gjort, fordi man ikke har villet benytte den private Virksomhed, og det forekommer mig, at der er noget uforstaaeligt i, at man ikke har villet benytte den. Efter de mange Beretninger, man hører fra forskellige Sider, ser det nærmest ud, som om der hos visse Folk i den militære Administration, som ikke alene er fuldstændig hæderlige, men ogsaa særdeles dygtige, er en ejendommelig Snæversynethed, som gør, at de ikke godt kan tænke sig, at andre end de selv kan handle og raade i disse Forhold og ikke vil tage udenforstaaende til Hjælp, uagtet de trænger til dem, fordi de ikke selv har tilstrækkelig hverken teknisk eller anden Medhjælp. Det ser ud til, at der ogsaa i det, vi kalder det tekniske Korps, er en saadan Mangel paa Forstaaelse eller Mangel paa Villie til at drage sig al den private Dygtighed til Nytte, som findes her i Landet, og den bør drages